

§ 6. Et patent kan ikke gøres gældende over for den, som, før ansøgningen er indleveret, jfr. § 28, stk. 2, her i landet har taget opfindelsen i brug eller truffet de væsentlige foranstaltninger hertil.

Over for den, der først, efter at ansøgning er indleveret, har udøvet en sådan virksomhed, kan ansvar gøres gældende som for indgreb i patentret (jfr. § 25), såfremt han, da han tog opfindelsen i brug, har vidst, at ansøgningen var indleveret, eller har fortsat virksomheden efter at have fået dette at vide. Når bekendtgørelse efter § 16 har fundet sted, formodes enhver at være bekendt med, at ansøgning er indleveret.

§ 7. For ethvert patent med undtagelse af tillægspatent betales en afgift for hvert patentår, dog ikke for det første år. Afgiftens størrelse og de nærmere regler for betalingen heraf fastsættes af handelsministeren. Den årlige afgift skal for de efter patentets udstedelsesdag begyndende patentår udredes inden patentårets begyndelse. Er dette ikke sket, har patenthaveren endnu i 3 måneder adgang til at udrede afgiften, der i så tilfælde forhøjes med en femtedel. I yderligere 3 måneder kan han betale den med tillæg af to femtedele. Såfremt afgiften da ikke er udredet, er patentet bortfaldet fra det pågældende patentårs begyndelse at regne.

Et sådant bortfaldet patent kan dog atter sættes i kraft, såfremt det i en til patentkommissionen derom indgiven ansøgning godtgøres, at patenthaveren utilregnelige omstændigheder har hindret afgiftens rettidige erlæggelse. Sådant ansøgning må, ledsaget af et af handelsministeren fastsat gebyr samt af de i det forløbne tidsrum ikke erlagte afgifter, indgives umiddelbart efter, at patenthaveren er kommet til kundskab om den skete fejltagelse, og i hvert fald inden 12 måneder efter, at bekendtgørelse om bortfaldet af patentet har fundet sted.

Et patent, der således er bortfaldet og atter sat i kraft, kan ikke gøres gældende over for den, der i tidsrummet mellem patentets bortfald og dets fornyede ikrafttræden har taget opfindelsen i brug eller truffet væsentlige foranstaltninger hertil.

De årlige afgifter kan forudbetales for flere år; giver patenthaveren derefter afkald

på patentet, får han de ikke forfaldne årsafgifter tilbagebetalt.

Afgifter for de patentår, der er begyndt senest på patentets udstedelsesdag, skal betales inden 2 måneder efter denne. De kan med tillæg af en femtedel betales i 2 måneder derefter og med tillæg af to femtedele i yderligere 2 måneder derefter.

Er den årlige afgift ikke udredt for udstedte patenters vedkommende inden patentårets begyndelse og for ikke udstedte patenters inden udstedelsesdagen, meddeler patentkommissionen inden 1 måned derefter patenthaveren underretning derom ved anbefalet brev.

Forhøjelse af de i henhold til stk. 1 fastsatte årsafgifter får kun virkning for afgifter, der efter datoen for udfærdigelsen af bestemmelser herom betales for patentår, der begynder senere end 6 måneder efter nævnte dato.

§ 8. Når almenvellet kræver det, kan det ved lov bestemmes, at en patenteret opfindelse uden patenthaverens samtykke skal kunne bruges af staten, eller at patentet skal bortfalde, således at opfindelsen bliver til almindelig brug, i begge tilfælde imod fuldstændig erstatning til patenthaveren. Denne erstatning udredes af det offentlige og fastsættes i mangel af mindelig overenskomst ved skøn af 4 sagkyndige, af hvilke de 2 udnævnes af handelsministeriet og de 2 af patenthaveren, med en af de 4 sagkyndige enstemmig udnævnt opmand eller, i fald enstemmighed ikke opnås, med en af retten på patenthaverens hjemsted eller, for så vidt han er en udlænding, af Københavns Byret udnævnt opmand, der træder til, når et flertal af disse sagkyndige ikke enes om erstatningens størrelse, og fastsætter erstatningen inden for de beløb, der er opstillet af de sagkyndige.

II.

§ 9. Afgørelsen af ansøgninger om patent henlægges under en patentkommission, som har sæde i København og består af indtil 10 af handelsministeren for et tidsrum af 5 år udnævnte medlemmer. To af disse skal være i besiddelse af de egenskaber, der udkræves til at være medlem af landets overdomstole, kommissionens andre medlemmer skal være teknisk sagkyndige. Når den en-